

С Т А Н О В И Щ Е

От проф. д-р Иван Владимиров Боев

Преподавател в катедра „Наказателноправни науки”

Факултет „Полиция” при Академия на МВР

Гр. София, ул. „Ал. Малинов” № 1

За дисертационен труд на тема: „Европейската конвенция по правата на човека и задържането като мярка за процесуална принуда в България”

за получаване на образователна и научна степен „Доктор”

в област на висшето образование: 3. Социални, стопански и правни науки

професионално направление: 3.6. Право

специалност: „Наказателен процес”

Автор на дисертационния труд: **Давид Любенов Сукалински**

Научен ръководител: **проф. д-р Добринка Чанкова**

Дисертационният труд е представен пред научното жури към Югозападен университет „Неофит Рилски”, което е определено със заповед рег. № 3212 от 14.11.2013 г.

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита от катедрен съвет на катедра „Публичноправни науки и публичен мениджмънт” към Правно-исторически факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски”, гр. Благоевград, протокол №.....от 05.11.2013 г.

Докторантът Давид Сукалински е роден на 20.06.1980 г., завършва висше образование и започва работа от 2007 г. като юрисконсулт. Член е на адвокатската колегия – Благоевград. Бил е съдебен заседател, общински съветник, хонорован асистент по Обща теория на правото, Финансово право и Наказателен процес в ЮЗУ. Заеманите длъжности и професионалният опит на докторанта през тези години и досега изиграват важна роля три избора на дисертационната тема и нейното разработване.

Представената дисертация е в класически вариант и се състои от увод, четири глави, заключение и библиография в общ обем от 194 страници. Литературните източници съдържат 134 заглавия на кирилица и латиница. Приложен е автореферат на дисертационния труд, който съответства напълно на утвърдените от теорията и практиката изисквания. Авторът е представил и четири публикации, от които една на английски език, свързани с дисертационното изследване.

Самата структура на дисертационния труд е добре балансирана и съответства на съдържанието в разработката, а последователността на изложението е предопределена от целите и задачите, които си е поставил дисертантът. Въпросите са разгледани в логическа последователност, предметност и оригиналност. Изложението е напълно самостоятелно, творчески продукт на извършената изследователска дейност на докторанта.

Изборът на дисертационния труд е продиктувано от необходимостта да се изследват пределите на задържане, уредени в Европейската конвенция по правата на човека и съответствието на законодателството с ратифицираната от България конвенция. Това произтича от принципа за прякото и непосредствено действие на ратифицираните от държавата междуправни норми и техния приоритет пред противоречащите им правни норми в националното ни законодателство.

Темата не е нова за наказателноправната литература. Изследвания по темата имат проф. Маргарита Чинова и доц. Гургана Маринова. Но, както се вижда от дисертацията на г-н Д. Сукалински, тя не е изчерпана и стои за пореден път пред специалистите в теорията и практиката по наказателен процес.

Водеща нишка в дисертационното изследване е постигането на съответствие на българското законодателство относно задържането като процесуална принуда с Европейската конвенция за правата на човека, пречупена през изискванията, касаещи защитата на правата на човека и преди всичко неприкосновеността на личността.

Докторантът е успял да изследва действащото българско законодателство, свързано със задържането като процесуална принуда, да установи все още съществуващите несъответствия с утвърдената практика на Европейския съд по правата на човека. Това несъответствие води и до немалкото осъдителни присъди за РБългария, които са установени безспорно от автора.

Той, обаче, не се спира до тук, а предлага и 12 изменения *de lege ferenda* на свързаните със задържането правни норми в НПК, ЗМВР и ЗДАНС. Правилно методически са изследани и ограниченията, които възникват с личната свобода на малолетни и непълнолетни, както и настаняването за задължително лечение на психично болни лица.

Изследваната тематика е повлияна от това, че дисертантът добре познава нормативните, практическите и теоретическите аспекти, свързани със задържането като процесуална принуда. Литературните източници са достатъчни на брой, като в тях са включени почти всички достъпни у нас – близки или косвени изследвания, които е ползвал коректно, анализирал е всеотранно и е оценил добросъвестно и творчески.

Извършената широка и задълбочена научноизследователска работа, последователност и системност на проблемите, обосноваването и логичността на

изложените аргументи и съображения, направените изводи са самостоятелно оригинални решения, които в съвкупност определят дисертанта като човек със самостоятелно научно мислене и възможности за по-нататъшни задълбочени научни изследвания.

Оригиналността на подхода, последователността и убедителността на аргументацията са полезен принос при решаване на тези важни въпроси в нашата теория и практика.

Като препоръки към автора мога да посоча следното:

1. Предложените de lege ferenda, макар че, са свързани с процесуалния институт задържане в различни законови норми и несъмнено ще го „изчистят” от процесуални и практически проблеми, са твърде много на брой, за да могат да бъдат реално приложими в нашето законотворчество.
2. В глава първа на труда, проследявайки историческата еволюция на международноправната уредба за задържането като мярка за процесуална принуда, очаквах да видя, макар и малък, преглед и по-точно онези положителни практики, които безспорно съществуват в него и които могат да послужат за обратна връзка при усъвършенстване на международната правна уредба на задържането в резултат на тяхното прилагане.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Заявявам категорично, че дисертационният труд на Давид Любенов Сукалински на тема „Европейската конвенция по правата на човека и задържането като мярка за процесуална принуда в България” отговаря напълно на Закона за развитие на академичния състав на Република България и Правилника за неговото приложение.

Предвид посоченото препоръчвам на Научното жури при Югозападен университет „Неофит Рилски” да даде на г-н Давид Любенов Сукалински образователна и научна степен „Доктор” в областта на висшето образование: Социални, стопански и правни науки, от професионално направление 3.6. Право, по специалност „Наказателен процес”.

28.11.2013 г.

Изготвил становището

/Проф. д-р Иван Боев/